

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/932/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714204587
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3714204587.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej, sudcu Mgr. Ivana Kubínyho a sudkyne JUDr. Gabriely Janákovovej v právnej veci navrhovateľa: P. N. F., s.r.o., IČO: 35 792 752, P. XX V., zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. R. N., s.r.o. so sídlom P. XX, V. proti odporčyni: K. X., nar. XX.XX.XXXX, H. XX, o zaplatenie 1.592,97 eur, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 16. júna 2014, č.k. 8C/161/2014-24, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporčyni náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal plnenia dlhu z úveru poskytnutého odporčovi. Zmluvu o úvere považoval za neplatnú pre neurčitosť a nezrozumiteľnosť (§ 37 ods. 1 OZ), pretože je pre bežného občana nezrozumiteľná, nevyplýva z nej za akých podmienok bude revolving poskytnutý ani ako by mal byť presne splácaný. Pre bežného občana je nezrozumiteľný aj obsah pojmu revolving a neskúsený spotrebiteľ nemá zo zmluvy predstavu o právach a povinnostiach. Vychádzajúc zo skutkového zistenia, že odporca navrhovateľovi doposiaľ plnil podľa zmluvy sumu 5.577,15 eur, teda viac ako poskytnutú istinu 3.582,96 eur, mal okresný súd za to, že navrhovateľovi pre neplatnosť úverovej zmluvy žalovaná suma nepatrí ani len v časti a návrh z tohto dôvodu zamietol. Okresný súd rozsudok právne odôvodnil ustanovím § 37, § 39 OZ, § 4 Zák. č. 258/2001 a § 497 Obch. zák. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a odporčovi náhradu trov nepriznal, pretože ju nežiadal.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal napadnutý rozsudok zmeniť alebo zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Okresnému súdu vytýkal nesprávnosť záveru o neplatnosti úverovej zmluvy podľa § 37 ods. 1 OZ ako aj záveru, že zmluva neobsahuje úpravu podmienok poskytovania a splácania revolvingového úveru. Poukázal na to, že všetky tieto skutočnosti sú obsahom zmluvných dojednaní, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy, tak ako na to odkazuje bod 7 úverovej zmluvy. Celistvosť zmluvy je podľa navrhovateľa potrebné posudzovať podľa obsahu, nie podľa toho, že je zložená z viacerých listín, ako aj na povinnosť takého výkladu právneho úkonu, ktorý zachová jeho platnosť. Za nedôvodnú považoval navrhovateľ požiadavku, aby bola podpísaná každá listina zmluvy. Navrhovateľ tiež namietal správnosť skutkových záverov, že odporca nevedel čo je revolvingový úver a kedy mu budú poskytnuté prostriedky, pretože nevyplýva zo žiadneho dôkazu. Pritom naopak z predložených listinných dôkazov vyplýva, že odporca revolving opakovane čerpal. Skutkové zistenia okresného súdu tak nielen nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, ale sú s ním priamo v rozpore. V danom prípade došlo tak došlo postupom súdu k prepisovaniu vôle účastníka a popieraníu skutkových okolností, ktoré vyplývajú zo spisu. Závery

okresného súdu považoval navrhovateľ za hypotetické. Koncept spotrebiteľa vytvorený v napadnutom rozsudku odporuje aj judikatúre ESD a predpisom EÚz oblasti ochrany spotrebiteľa. Dôvody odvolania navrhovateľ právne kvalifikuje podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. f), h) O.s.p. a podľa § 205 ods. 2 písm. c), d) a f) O.s.p. Napokon navrhovateľ žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Odporca sa k odvolaniu nevyjadril

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania a zistil, že je potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Navrhovateľ v odvolaní vytýka okresnému súdu nepreskúmateľnosť, arbitrárnosť, svojvôľu a porušenie zásady rovnosti účastníkov. Z napadnutého rozsudku je však dostatočne zrejmé, že právne závery o neplatnosti zmluvy oprel okresný súd o konkrétne ustanovenia právnych predpisov a skutkovo dovodil z konkrétnych zistení, a to z neporozumenia odporcu uzatváranej zmluve a nezrozumiteľnosti podmienok poskytnutia úveru. Tiež uviedol dôkazy, z ktorých pri týchto zisteniach vychádzal. Navrhovateľom vytýkané principiálne nedostatky rozhodnutia tak nie sú dané. Ochrana spotrebiteľa, ktorá sa v napadnutom rozhodnutí odrazila, neprekročila hranicu, za ktorou by bolo možné hovoriť o nerovnosti účastníkov. Ak sa pri rozhodovaní dopustil okresný súd nesprávnych skutkových či právnych záverov, jedná sa o štandardné dôvody odvolania a takéto pochybenia samé o sebe nespôsobujú porušenie rovnosti účastníkov, i keď sú vždy niektorej strane sporu na prospech. Odňatie možnosti konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.), ako odvolací dôvod uplatnený navrhovateľom tak nebol daný a z hľadiska vecnej správnosti výroku nedošlo ani k namietanému nesprávnemu právnemu posúdeniu za súčasného nedostatočného zistenia skutkového stavu (§ 221 ods. 1 písm. h) O.s.p.).

Ako ďalší odvolací dôvod uvádza navrhovateľ neúplné zistenie skutkového stavu z dôvodu nevykonania navrhnutých dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 205 ods. 2 písm. c) O.s.p.). Z obsahu odvolania však uplatnenie tohto odvolacieho dôvodu nevyplýva, pretože navrhovateľ neuvádza žiaden navrhovaný dôkaz, ktorý by nebol vykonaný.

Ďalej navrhovateľ uplatňuje odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. Jeho podstata spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania, pričom dôsledkom toho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne, že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

Napokon navrhovateľ v odvolaní uplatňuje nesprávne právne posúdenie veci (dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.), ktoré spočíva v mylnej aplikácii a výklade právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

V tomto smere sa možno stotožniť s navrhovateľom, že okresným súdom prijaté skutkové zistenia o neporozumení odporcu zmluve a o jej nezrozumiteľnosti z vykonaných dôkazov nevyplývajú. Na ostatný zistený skutkový stav potom nebolo ani správne použitie § 37 ods. 1 OZ, či § 39 OZ a záver okresného súdu o absolútnej neplatnosti podľa uvedených ustanovení OZ preto skutočne neobstojí.

V rámci skutkových zistení však okresný súd zistil aj iné skutočnosti, a to okrem iného aj uvedenie dvoch údajov RPMN prezentovaných na zmluve v rámci parametrov úveru. Na jednom mieste údaj 26,86 % a na inom 40,03 % ako RPMN po poskytnutí revolvingu. Túto skutočnosť navrhovateľ nerozporuje a odôvodňuje ju tým, že zmluva obsahuje tak dojednanie o poskytnutom úvere ako aj dojednanie o prípadnom revolvingu, a preto sú všetky povinné údaje uvádzané pri oboch týchto formách úveru. Pokiaľ však majú mať parametre poskytovaného úveru jednoznačnú výpovednú hodnotu, čo ich účel priam vyžaduje, nemôže ich byť v jednom formálnom celku (v zmluve vo význame listiny) obsiahnutých viacero. To ani v prípade, že účastníci dojednávajú viacero samostatných úverových právnych vzťahov súčasne. Takéto duplicitné uvádzanie parametrov úveru z dôvodu obsahu ďalších „prípadne“ poskytovaných úverov v priestore jednej formálnej zmluvy vytvára nejednoznačnosť o parametroch konkrétneho

skutočne poskytovaného úveru. Tieto nejednoznačnosti síce nemajú za následok absolútnu neplatnosť podľa § 37 ods. 1 OZ konštatovanú okresným súdom, ale je potrebné ich považovať účinkami za totožné, ako neuvedenie stanovených parametrov. Preto dva údaje RPMN mali v posudzovanom prípade za následok bezodplatnosť úveru podľa § 4 ods. 3 Zák. č. 258/2001 Z.z.

Z uvedenej bezodplatnosti úveru spolu s nenapadnutým skutkovým zistením okresného súdu, že navrhovateľ poskytol odporkyni sumu 3.582,96 eur a odporkyňa vrátila navrhovateľovi celkom 5.577,15 eur, potom vyplýva záver, že nemôže byť dôvodný návrh, ktorým navrhovateľ uplatnil nárok nad rámec poskytnutých peňažných prostriedkov. Vzhľadom na uvedené bolo napadnuté rozhodnutie vo výroku vecne správne a krajský súd ho preto potvrdil.

Krajský súd z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a úspešnému odporcovi náhradu trov nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.